

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД
ЗА ПЕНЗИЈСКО И
ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ

ДИРЕКЦИЈА ФОНДА

ОДЕЉЕЊЕ ЗА ИНТЕРНУ КОНТРОЛУ,
СУДСКУ ПРАКСУ, МЕЂУНАРОДНУ РЕГУЛАТИВУ
И РАЗВОЈ ПИО

Др Александра Костића 9, 11000 Београд, Србија

proffice@pio.rs, www.pio.rs

02/4 Број: П-192103

Београд, 19.03.2014.године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

07-03-2014
117-2103/119

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

Делиградска 16

11 000 Београд

Веза: Ваш број 117-2103/12, дел. бр. 4856 од 24.02.2014. године

Поштовани,

Заштитник грађана је, поступајући по притужби З. Н. из Лозовика, утврдио да је Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање (у даљем тексту: Фонд) учинио пропуст у раду на штету именоване, тиме што није у целости поступио у складу са налозима из пресуде Управног суда 16 У. 27793/10 од 15.03.2012. године, чиме је поступио противно одредбама Закона о општем управном поступку.

У вези са наведеним и датом препоруком да Фонд поступи у складу са налозима из пресуде Управног суда 16 У. 27793/10 од 15.03.2012. године, на тај начин што ће донети одговарајући управни акт и исти доставити притужиљи, обавештавамо Вас следеће:

Према члану 71. Закона о пензијском и инвалидском осигурању («Сл. гласник РС» бр. 34/03 ... 62/2013, у даљем тексту: Закон) породична пензија се одређује од старосне или инвалидске пензије која би осигуранику припадала у часу смрти, односно од пензије која је кориснику припадала у часу смрти, у проценту који се утврђује према броју чланова породице који имају право на ту пензију.

С обзиром на обавезност и изричитост ове законске одредбе, руководећи се економичношћу поступка и чињеницом да жалиља првостепеним решењем од 19.09.2008. године није фактички оштећена, као и тиме да би, након поништавања првостепеног решења у складу са наведеном пресудом, новим решењем првостепеног органа притужиљи био одређен исти законски износ пензије, у извршењу предметне пресуде донето је решење Дирекције 02/1 број 192103 од 11.05.2012. године којим је жалба притужиље поново одбијена.

Имајући у виду наводе жалбе, наведеним решењем је образложено да је породична пензија одређена применом члана 71. Закона и обрачуната на основу правоснажног решења покојног корисника број 17447 од 08.12.1981. године, правилном применом законских прописа. У образложењу решења су наведена сва припадајућа - законска усклађивања од дана стицања права пок. корисника до дана његове смрти, почев од 01.01.1982. године за 32,7%, закључно са последњим усклађивањем од 01.04.2008. године за 6,97%, са којим пензија покојног корисника, на дан смрти 21.08. 2008. године, износи 31161,78 динара, а од чега породична пензија одређена у висини од 70% износи 21.813,25 динара .

Наведеним решењем Дирекције оцењени су и наводи жалбе да је покојном кориснику исплаћивана већа пензија до момента његове смрти од пензије која је утврђена ожалбеним првостепеним решењем, али тако да исти нису основани, с обзиром да се према напред

наведеном пропису породична пензије одређује од пензије корисника која му припада у часу смрти, а не од пензије која му се фактички исплаћивала.

Налазећи да донесеним првостепеним решењем нису повређена права странке, другостепени орган није наложио отклањање неправилности утврђене пресудом да разлози дати у образложењу првостепеног решења не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву тог решења, већ је образложење свог, новодонетог решења додатно допунио, како је напред наведено, и жалбу одбио поступајући у смислу члана 230. став 2. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01 и „Сл. гласник РС”, бр.30/10, у даљем тексту: ЗУП), сматрајући да недостаци у првостепеном поступку нису могли имати утицаја на другачије решење управне ствари.

Код оваквог стања ствари у овом предмету, а везано и за чињеницу да је притужила З. Н. у међувремену умрла 22.05.2013. године, Фонд је мишљења да би сада било нецелисходно доносити ново првостепено решење којим би се, у смислу дате препоруке Заштитника грађана и члана 105. Закона, изменило првостепено решење од 19.09.2008. године, будући да би на тај начин биле отклоњене само техничке грешке и формални недостаци тог решења, породична пензија била одређена у истом, правилном законском износу који је притужила примала до дана смрти, а достављање таквог решења евентуално имало непотребан ефекат додатног узнемиравања њене породице и наследника.

На крају напомињемо и то да управним споровима, у поступку по тужбама других странака којима се оспорава законитост решења Фонда због непотпуног и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права јер се сматра да износ породичне пензије треба утврдити у односу на износ пензије коју је корисник примао у часу смрти, те да овлашћени орган нема законског овлашћења да врши било какво усклађивање основа за одређивање породичне пензије, становиште Управног суда је да Фонд у ситуацијама неправилно исплаћиваних пензија, правилно примењује законске прописе у смислу утврђивања износа пензије усклађивањем пензије који би припадао кориснику на дан његове смрти, по основу ког износа се одређује износ породичне пензије применом члана 71. Закона.

Оцена Суда је да у оваквим ситуацијама није погрешно примењен закон на штету странке и да Фонд поступа на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, уз правилну примену материјалног права, те да се, између осталог, « као основ за утврђивање породичне пензије не може узимати последња исплаћена пензија», односно «да извештај о извршеној исплати коју врши надлежна исплатна служба или чек од пензије нису доказ на основу кога се утврђује висина права на пензију».

У смислу наведеног поступања суда, у прилогу акта достављамо пресуде У 27487/10 од 29.11.2012. и У 16445/10 од 04.11.2010. године Управног суда у Крагујевцу, У 4713/12 од 26.09.2012. и У 4336/11 од 30.08.2012. године Управног суда у Београду и У 25405/10 од 16.06.2011. године Управног суда у Нишу.

Прилог: као у тексту

Припремила: Светлана Андрић

Контролисала: Снежана Тадић

ДИРЕКТОР СЕКТОРА
Владимир Станковић

ОБР-0638